

Jmelí bílé (*Viscum album.*)

Vidličnatě větvený poloparazitický keřík kulovitěho tvaru, který roste na kmenech a v korunách hostitelských dřevin; až kolem 1 m vysoký. Listy má kožovité, stálezelené tvaru podlouhle vejčitého, někdy jsou nažloutlé. Nenápadné nazelenalé nebo nažloutlé květy vyrůstají od února do dubna v rosochách větví, samčí a samičí na různých jedincích. Bílý nebo nažloutlý bobulovitý plod má v lepkavé dřeni srdcovité, rovněž bílé semeno.

Roste na rozmanitých dřevinách – topolech, břízách, vrbách, jasaněch, lípách, habrech, javorech, na ovocných stromech, jedlích, borovicích a dalších. Ze dřeva hostitele se přiživuje vodou a v ní rozpuštěnými minerálními látkami, kterou čerpá svými savými „kořínky“ (tzv. „haustoria“).

Za jedovatou část rostliny se považují listy a větvičky, obsahující jedovaté proteiny (tzv. viskotoxiny). Toxicita do jisté míry závisí na hostitelské rostlině. Údajně je obzvláště jedovaté jmelí rostoucí na javoru, ořešáku, akátu a lípě, nejméně pocházející z jabloně. K otravě může dojít po požití většího množství listů, což je méně pravděpodobné, snad jen při používání jmelí v lidovém léčitelství.

Jmelí byl přisuzován význačný protinádorový účinek, dále se sušené větvičky používaly ke snížení krevního tlaku, jako prostředek močopudný atd. Zelené, pozlacené nebo postříbřené větvičky jsou u nás neodmyslitelným symbolem Vánoc kdy zdobí naše byty.

Doc. RNDr Jan Novák, DrSc,

foto: Ing. Helena Nováková

Bonsai Zahrada Kunice

www.bonsai-info.cz